

Súd: Okresný súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 3T/45/2017  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117010668  
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 11. 2017  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák LL.M.  
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2017:6117010668.3

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica samosudcom JUDr. Štefanom Novákom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 2. novembra 2017, takto r o z h o d o l :

### r o z h o d o l :

C. V. ,

nar. XX. XX. XXXX v F. F., trvale bytom Y. XX, F. F.,

u z n á v a s a v i n n ý m

z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona,  
pretože

v období od mesiaca december 2016 doposiaľ v mieste trvalého bydliska a na iných miestach kde sa zdržiava, si neplní svoju vyživovaciu povinnosť, ktorá mu vyplýva z rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 31P/246/2012 zo dňa 27.02.2013, právoplatný dňa 31.05.2013 a to prispievať na výživu syna Y. V., narodeného XX.XX.XXXX, trvalo bytom Y. XX, F. F. sumou vo výške 150 € od právoplatnosti rozsudku vždy do 15-teho dňa v mesiaci do rúk matky Y. Y. V., narodenej XX.XX.XXXX, trvalo bytom Y. XX, F. F., si takto určenú povinnosť neplnil napriek tomu, že pracoval čím mu vznikol dlh na výživnom voči Y. Y. V., W. XX.XX.XXXX, M. F. Y. XX, F. F., do súčasnosti vo výške 1.650 eur,

t e d a - najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného,

a o d s u d z u j e s a z a t o :

Podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

### o d ô v o d n e n i e :

Podkladom hlavného pojednávania v trestnej veci obžalovaného C. V. bola obžaloba Okresnej prokuratúry v Banskej Bystrici X T. XXX/XX zo dňa XX. XX. XXXX za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že v období od mesiaca december 2016 doposiaľ v mieste trvalého bydliska a na iných miestach kde sa zdržiava, si neplní svoju vyživovaciu povinnosť, ktorá mu vyplýva z rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 31P/246/2012 zo dňa 27.02.2013, právoplatný dňa 31.05.2013 a to prispievať na výživu syna Y. V., narodeného XX.XX.XXXX,

trvalo bytom Y.Z. XX, F. F. sumou vo výške 150 € od právoplatnosti rozsudku vždy do 15-teho dňa v mesiaci do rúk matky Y. Y. V., W. XX.XX.XXXX, M. F. Y. XX, F. F., si takto určenú povinnosť neplnil napriek tomu, že pracoval čím mu vznikol dlh na výživnom voči Y. Y. V., W. XX.XX.XXXX, M. F. Y.Z. XX, F. F., do súčasnosti vo výške 1.200 eur,

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 2.11.2017 vyhlásil že je nevinný. Uviedol, že vo výpovedi z prípravného konania sa jednoznačne vyjadril, že nemá príjem, preto úmysel v tomto smere nie je možný. Pokiaľ mu prokurátorka preukáže, že príjem mal a úmyselné naplatil výživné, tak by to bol trestný čin, nakoľko príjem nemal, z toho dôvodu nemal možnosť platiť výživné, preto nemôže byť obvinený, že úmyselne neplatil výživné. Ďalej uviedol, že vykonáva živnosť v oblasti záhradníckych prác, jeho práca je sezónna. K príjmu za posledné obdobie sa nevie vyjadriť, nakoľko ešte nemá uzatvorené účtovníctvo, pričom niektorí zákazníci mu za vykonané práce nezaplatili a myslí si, že bude v strate. Na otázku, prečo sa nezamestná, uviedol, že pokiaľ by zrušil živnosť bol by obvinený, že úmyselne zrušil živnosť a tým by sa úmyselne vyhýbal platiť výživné.

Svedkyňa - poškodená Y. Y. V. uviedla, že obžalovaný si svoju vyživovaciu povinnosť neplní od mesiaca december 2016 do súčasnosti a je dlžný na výživnom vo výške 1.650 eur, pričom v tomto období neuhradil žiadnu sumu. Obžalovaný jej uviedol, že nie je ochotný platiť výživné. Obžalovaný býva s ňou v spoločnom byte, avšak neuhrádza náklady na bývanie. Náklady na bývanie uhrádza sama, pričom platí aj úvery, ktoré si zobral obžalovaný na podnikanie. Má vedomosť o tom, že obžalovaný pracuje ako živnostník a vie o tom, že má zákazky. Pokiaľ má vedomosť, tak obžalovaný nepodal návrh na zníženie výživného. Synovi nič nekupuje, ani sa s ním nebaví. Neplatenie výživného zo strany obžalovaného nemalo nepriaznivé následky na dieťa.

Súd sa na hlavnom pojednávaní oboznámil s listinnými dôkazmi, a to rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 31P/246/2012 zo dňa 27.02.2013, rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica č. k. XX Z. zo dňa 15.5.2013, vyjadrením Sociálnej poisťovne Banská Bystrica a vyjadrením ÚPSVaR Banská Bystrica.

Z rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 31P/246/2012 zo dňa 27.02.2013, právoplatný dňa 31.05.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 15 Z. zo dňa 15.5.2013 vyplýva, že obžalovaný bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého Y. V., narodeného XX.XX.XXXX, sumou 150 eur mesačne, k rukám matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

Podľa správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica zo dňa 7.8.2017 obžalovaný k danému dňu nebol evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica ako uchádzač o zamestnanie.

Z vyjadrenia Sociálnej poisťovne, pobočka Banská Bystrica zo dňa 5.5.2017 vyplýva, že obžalovaný nemá aktívnu registráciu, dávky v nezamestnanosti nepoberá.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že obžalovaný C. V. si v období od decembra 2016 do vyhlásenia predmetného rozsudku, opakovane neplnil zákonnú vyživovaciu povinnosť voči svojmu maloletému synovi, a za toto obdobie dlhuje na výživnom 1.650 eur. Z neplatenia výživného je obžalovaný usvedčovaný výpoveďou svedkyne Y. Y. V.Á.. Rozsah vyživovacej povinnosti v rozhodnom období určil súd v súlade s rozsahom určeným rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 31P/246/2012 zo dňa 27.02.2013 v civilnom konaní. S poukazom na ustanovenie § 122 ods. 13 Tr. zákona, pri pokračovaní v páchaní žalovaného prečinu súd upravoval zameškaný dlh až do doby vyhlásenia rozsudku a upravil ho tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, sa dopustí, kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného. Objektom tohto trestného činu je nárok na výživu, pokiaľ je založený na ustanoveniach zákona o rodine <aspi://module='ASPI'&link='36/2005 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, teda priamo z neho vyplýva. Osoba, ktorá má zákonnú povinnosť vyživovať iného, musí využiť všetky možnosti na to, aby si túto povinnosť v reálne možnej výške splnila. Neplnením povinnosti vyživovať alebo zaopatrovať iného sa rozumie iba zavinené neplatenie výživného alebo neposkytovanie zodpovedajúceho plnenia v naturálnej forme. Na zavinenie postačuje aj nedbanlivostné konanie.

Konanie obžalovaného súd po právnej stránke kvalifikoval ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., pretože obžalovaný, ako osoba so zákonnou povinnosťou prispievať na výživu svojho syna vyplývajúcu zo zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (§ 62 až 65 cit. zákona - vyživovacia povinnosť rodičov k deťom), určenú rozhodnutím súdu, túto povinnosť neplnil najmenej tri mesiace v období dvoch rokov, pričom platí pravidlo, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Po subjektívnej stránke stačí ako zavinenie obžalovaného pre jeho trestnú zodpovednosť aj konanie z nebanlivosti, avšak súd jeho konanie vyhodnotil ako úmyselné (§ 15 písm. b/ Tr. por. ), obžalovaný si bol vedomý povinnosti platiť výživné, a to aj s prihliadnutím na ustanovenia § 62 ods. 3 Zákona o rodine, podľa ktorého, je každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Výška tzv. minimálneho výživného na dieťa sa odvíja od sumy životného minima ustanovenej v § 2 písm. c) zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Minimálne výživné je podľa platnej právnej úpravy účinnnej do 30.6.2017 vo výške 27,13 eur a od 1.7.2017 mesačne 27,32 eur. Pokiaľ by súd aj prisvedčil obhajobe obžalovaného, že nemal finančné prostriedky na platenie výživného určeného cit. rozsudkom, tak by ho to nezbavovalo trestnej zodpovednosti, nakoľko obžalovaný si neplnil svoju vyživovaciu povinnosť ani v minimálnom rozsahu. Je zrejmé, že obžalovaný v rozhodnom období mal a mohol plniť vyživovaciu povinnosť voči maloletému synovi, nakoľko pracoval ako živnostník, na základe toho súd ustálil, že obžalovaný spáchal čin úmyselne. Skutočnosti uvádzané obžalovaným ho nezbavujú viny za to, že neplatil výživné v rozsahu a ku dňu stanovenom rozhodnutím súdu.

K osobe obžalovaného bolo zistené, doposiaľ bol trikrát súdne trestaný, pričom v prvých dvoch prípadoch sa na neho hľadí ako by nebol súdne trestaný. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/86/2016 zo dňa 11.4.2017, právoplatného 28.6.2017, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na 10 mesiacov, pričom výkon trestu mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu dvoch rokov do 28.6.2019. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplýva, že obžalovaný sa dopustil 4 priestupkov na úseku cestnej premávky a jedného priestupku proti verejnému poriadku. V mieste bydliska neboli zistené výhrady voči jeho správaniu.

Obžalovanému za spáchanú trestnú činnosť podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona hrozil trest odňatia slobody až na dva roky.

Pri úvahách o treste, akým je potrebné na osobu obžalovaného pôsobiť, súd vychádzal zo zásad ukladania trestov podľa § 34 Tr. zákona. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, pohnútku, príťažujúce okolnosti a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy. Podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností. Súdu u obžalovaného nezistil existenciu poľahčujúcich okolností v zmysle § 36 Tr. zákona, taktiež nezistil príťažujúce okolnosti. Prihliadnuc na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy, ako aj postoj obžalovaného k povinnosti platiť výživné, uložil mu trest vo výmere ôsmich mesiacov. Keďže sa obžalovaný uvedeného skutku dopustil v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia, preto súd bol povinný v zmysle ustanovenia § 49 ods. 2 Tr. zákona uložiť trest ako nepodmienený. Nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, zaradil ho súd podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, v lehote 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. V prospech obžalovaného môžu podať odvolanie príbuzní v pokolení priamom, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manželka a družka ale nie proti jeho vôli. Poškodený môže podať odvolanie iba pre nesprávnosť výroku o náhrade škody